

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 2C/96/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8514200727
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Danka Majdáková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2014:8514200727.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa samosudkyňou Mgr. Dankou Majdákovou v právnej veci žalobcu PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o. , so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava 26, IČO: 35 792 752, právne zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, 810 11 Bratislava, P.O.BOX 41, IČO: 47 233 516 proti žalovanej E. W., nar. XX.X.XXXX, bytom F. XXX/XX, XXX XX T., občianka SR za účasti vedľajších účastníkov 1./ Občianskeho združenia slovenských spotrebiteľov AZ, IČO: 42 264 154, so sídlom Petrovská 10, 909 01 Skalica, právne zastúpené JUDr. Jozefom Kempom, advokátom so sídlom Nám. Josipa Andriča 1, 900 25 Chorvátsky Grob, 2./ Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, so sídlom Šafárikovo nám. 7, 811 02 Bratislava, IČO: 42 362 962, právne zastúpené JUDr. Patrikom Podhorským, advokátom so sídlom Zámocká 36, 811 01 Bratislava, v konaní o 100,89 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovanej právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

III. Žalobca je **p o v i n n ý** nahradiť vedľajšiemu účastníkovi v 1. rade trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia v sume 49,28 eur na účet právneho zástupcu JUDr. Jozefa Kempa, advokáta AK so sídlom Nám. Josipa Andriča 1, 900 25 Chorvátsky Grob do troch dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. Vedľajšiemu účastníkovi v 2. rade náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca žalobou doručenou súdu dňa 10.02.2014 žiadal aby súd zaviazal žalovanú k zaplateniu istiny vo výške 100,89 eur spolu s 8,75 % ročným úrokom z omeškania od 8.11.2012 do zaplatenia a náhradu trov konania.

Žalobu odôvodnil tým, že so žalovanou dňa 13.2.2009 uzatvoril Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver

.1 659,70 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splatiť spolu s úrokmi v 30 mesačných splátkach vo výške 101,41 eur.

Žalovaná splátky riadne nesplácala. V súlade s ustanovením zmluvy jej žalobca poskytol revolving dňa 30.12.2010 vo výške 1 825,38 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splatiť v 18 mesačných splátkach po 101,41 eur. Žalovaná sa doslala do omeškania už s úhradou 2. splátky do uplatnenia práva žalobcu

podľa § 565 Obč. zák. t.j. do okamžitej splatnosti úveru zaplatila len sumu 3 763,38 eur, a preto žalobca uplatnil právo veriteľa t.j. okamžitú splatnosť úveru. Žalovaná mala dňa 8.11.2012 neuhradené splátky vo výške 1 104,30 eur, túto sumu neuhradila ani čiastočne.

Podaním doručeným súdu dňa 26.06.2014 do konania na podporu žalovaných vstúpilo ako vedľajší účastník Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ (čl.34 spisu).

Podaním doručeným súdu dňa 09.09.2014 do konania na podporu žalovaných vstúpilo ďalšie občianske združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov (čl. 38 spisu).

Súd uznesením poučil účastníkov konania o ich procesných právach a povinnostiach.

Vedľajší účastník v 1. rade v písomnom vyjadrení k žalobe (čl. 37a spisu) túto navrhol zamietnuť. Zdôraznil, že vzťah medzi účastníkmi konania je spotrebiteľským vzťahom na ktorý je potrebné aplikovať na odstúpenie od Zmluvy ustanovenia Občianskeho zákonníka a nie ustanovenia Obchodného zákonníka. Ďalej poukázal na rozpor zmluvného ustanovenia v časti dohodnutej ročnej úrokovej sadzby vo výške 68,81 % s dobrými mravmi, keďže priemerný ročný úrok zverejnený Národnou bankou Slovenska pre I. štvrťrok 2009 bol vo výške 13,20 %. Preto má za to, že zmluva v tejto časti je neplatná. Súčasne poukázal na skutočnosť, že žalobca poskytol žalovanej sumu 3 485,08 eur a žalovaná uhradila jednotlivými splátkami 3 763,38 eur, teda viac, ako mu bolo poskytnuté.

Vedľajší účastník v 2. rade v písomnom vyjadrení k žalobe poukázal na zákonnú úpravu spotrebiteľského práva (§§ 52, 53 Obč. zák., § 4 ods. 2 zákona č. 250/2007 Z.z. ako aj na ustanovenia zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch). Ďalej poukázal na samotný proces vzniku záväzkového vzťahu na ustanovenie § 43 a a 44 Obč. zák. na základe ktorých má za to, že k novému návrhu (po schválení žalobcom) žalovaným nikdy nebol akceptovaný a preto zmluva nevznikla z dôvodu nedodržania písomnej formy. Vzhľadom na túto skutočnosť, má za to, že medzi účastníkmi vznikol režim bezdôvodného obohatenia, preto vzniesol námietku premlčania. Pre prípad odlišného právneho posúdenia zdôraznil, že žalobca má nárok len na zaplatenie istiny úveru, keďže zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti v zmysle § 4 ZoSÚ a preto sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Keďže žalovaná vrátila celú istinu úveru, tým zanikla povinnosť žalovanej vrátiť finančné prostriedky v celej žalovanej výške. Súčasne poukázal na neprimerane vysoké úroky a poplatky za poskytnutie úveru, tieto dojednania považuje v rozpore s dobrými mravmi, a preto sú neplatné.

Pojednávania sa nezúčastnili účastníci konania a ich právni zástupcovia, ktorí svoju neúčasť ospravedlnili, nežiadali pojednávanie odročiť, žalovaná napriek riadne a včas doručenému predvolaniu svoju neúčasť neospravedlnila, preto súd v súlade s § 101 ods. 2

.O.s.p. pojednával v neprítomnosti účastníkov konania a ich právnych zástupcov.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom pripojených listinných dôkazov a to výpisom z obchodného registra žalobcu, oznámením o zosplatnení z 26.09.2012, zmluvou o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 13.02.2009, Zmluvným dojednaním Zmluvy o revolvingovom úvere, oznámením veriteľa o schválení úveru, históriou platieb - kartou klienta na základe čoho ustálil tento skutkový stav:

Účastníci konania dňa 13.02.2009 uzatvorili úverovú zmluvu (čl.1.3 spisu) na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej ako dlžníkovi úver vo výške 1659,70 eur. Z písomného vyhotovenia zmluvy vyplýva, že žalovaná sa zaviazala splatiť úver 30 mesačnými splátkami, splatnými k 14. dňu v kalendárnom mesiaci po 101,41 eur, so zmluvnou odmenou 1 382,53 eur, predpokladanou RPMN 68,81 %, ročnou úrokovou sadzbou 68,81 %, priemernou RPMN za úver 34,92 %, poskytnutou čiastkou revolvingu 821,42 eur, zmluvnou odmenou 1 003,92 eur, predpokladanou RPMN po poskytnutí revolvingu 68,80 %, ročnou úrokovou sadzbou revolvingu 67,53 %.

Súd z obsahu zmluvy zistil, že sa jedná o typovú zmluvu, keď tlačivo - formulár označený ako Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru / Zmluva o revolvingovom úvere a je rozdelené vertikálne na 6 časti, s možnosťou vpisovania konkrétnych údajov o spotrebiteľovi a revolvingovom úvere, jeho výške, opačná strana obsahuje predtlač textu písaného veľmi drobným písmom v ktorom je odkaz na úpravu obsiahnutú v zmluvných dojednaniach, dohoda o poskytnutí služby. V spodnej časti tlačiva je priestor pre podpis dlžníka, spoludlžníka 1, miesto a dátum podpisu.

Zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere nie sú zo strany žalovanej verifikované.

Ako vyplýva z obsahu tejto zmluvy ale aj karty klienta žalovanej bola poskytnutá čiastka vo výške 2 481,11 eur avšak skutočne jej bola vyplatená suma vrátane revolvingov 2 225,48 eur. Podľa zmluvy sa žalovaná zaviazala úver splatiť v 30-tich mesačných splátkach po 101,41 eur, ročná úroková sadzba úveru bola dojednaná vo výške 67,53 %.

Podľa internetových zistení na webovom sídle Národnej banky Slovenska <http://www.nbs.sk/sk/statisticke-udaje/udajove-kategorie-sdds/urokove-sadzby/priemerne-urokove-miery-z-uverov-obchodnych-bank>, priemerné úroky zo spotrebiteľských úverov obchodných bánk zverejnených Národnou bankou Slovenska v júli 2010 bola úroková miera úverov s fixáciou od 1-5 rokov v rozpätí od 13,41 % - 13,176 % p.a. (čl. 52a spisu).

Z karty klienta - platobnej histórie (čl. 8 spisu) vyplýva, že žalovanej bola celkovo vyplatená suma 2 225,48 eur, úver žalovaná do 23 splátky uhrádzala pravidelne, potom s omeškaním pričom, celkovo splatila sumu 4 766,79 eur, poslednú platbu poukázala žalobcovi dňa 25.10.2013 v sume 101,41 eur.

Podľa tvrdenia žalobcu žalovaná mala uhradiť k 8.11.2012 sumu 1 104,30 eur neuhradil nič, preto si žalobca uplatnil právo na súde, pričom bližšie nešpecifikoval z čoho

.žalovaná suma pozostáva. Toto tvrdenie žalobcu je však v rozpore s ním preloženou kartou klienta z ktorej vyplýva opak, žalovaná po 8.11.2012 poukázala žalobcovi niekoľko platieb (podľa prepočtu súdu uhradila do 14.5.2013 spolu 608,98 eur).

Žalobca napriek niekoľkým výzvam súdu neodstránil rozpory medzi tvrdným skutkovým stavom a ním predloženými listinnými dôkazmi.

Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

Podľa § 497 Obch. zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 2 písm. a), b), c) zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpísania zmluvy (k 13.2.2009) na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,

b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,

c) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru, s výnimkou

1. sankcií, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť za nesplnenie záväzku uvedeného v zmluve o spotrebiteľskom úvere,

2. poplatkov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť pri kúpe tovaru alebo služieb okrem kúpnej ceny tovaru alebo kúpnej ceny služieb,

3. poplatkov za prevod peňažných prostriedkov a za udržiavanie účtu určeného na získanie platieb na úhradu spotrebiteľského úveru, platenia úrokov a iných poplatkov s výnimkou prípadov, keď spotrebiteľ nemá možnosť výberu veriteľa a tieto poplatky sú neprimerane vysoké v porovnaní s obvyklými poplatkami za obdobné úvery. To sa nevzťahuje na poplatky za vyberanie takýchto úhrad alebo platieb bez ohľadu na to, či sa vykonávajú v hotovosti alebo inak,

4. členských príspevkov pre profesijné a záujmové združenie alebo skupiny,

5. poplatkov za poistenie alebo záruku okrem tých poplatkov, ktoré sú určené na zabezpečenia platby veriteľovi v prípade smrti, invalidity, choroby alebo nezamestnanosti spotrebiteľa v sume rovnakej alebo menšej, ako je celková výška spotrebiteľského úveru, úrokov a poplatkov, ktoré musia byť určené veriteľom ako podmienka poskytnutia spotrebiteľského úveru.

Podľa § 4 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpísania zmluvy o úvere zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z.z. účinného v čase podpísania zmluvy o úvere zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať:

g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,

h) ročnú úrokovú sadzbu, v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,

i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok, platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok,

Podľa § 3 zák. č. 258/2001 Z.z. účinného v čase podpísania zmluvy o úvere pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len ZoOS) účinného v čase uzavretia zmluvy, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred nepriateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 52 ods. 2 Obč. zák. ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednanie alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 Obč. zák. spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len nepriateľná podmienka).

Podľa § 3 ods. 1 Obč. zák. výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 37 ods. 1 Obč. zák., právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 559 Obč. zák. splnením dlh zanikne.

Podľa § 517 ods. 2 Obč. zák., ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1, 2 Nariadenia vlády. 87/1995 Z.z., výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ak sa počas trvania omeškania zmení základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky a ak je to pre veriteľa výhodnejšie, výška úrokov z omeškania je o 7 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka, v ktorom trvá omeškanie; táto základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky sa použije počas celého tohto polroka.

Právne posúdenie veci

Po zhodnotení vykonaného dokazovania v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami dospel k záveru, že návrh žalobcu nie je dôvodný.

Je nepochybné, že žalobca uzavrel so žalovanou zmluvu o úvere. Uvedený typ zmluvy je upravený v Obchodnom zákonníku a patrí medzi tzv. absolútne obchody. Na druhej strane je tiež nepochybné, že žalovaná v danom prípade vystupovala ako fyzická osoba, ktorá úverom zabezpečovala svoje potreby (použila ich na bežnú spotrebu), teda ako spotrebiteľ, kým žalobca pri poskytovaní úveru vystupoval v rámci svojej podnikateľskej činnosti, teda ako dodávateľ. Po zohľadnení obsahu uzavretej zmluvy, povahy jej účastníkov, výšky úveru a práv a povinností jednotlivých strán je zrejmé, že táto spĺňa podmienky spotrebiteľského úveru. V takomto prípade okrem úpravy zmluvy o úvere je potrebné prihliadať aj na úpravu zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý je úpravou „lex specialis“ k úprave Obchodného zákonníka a takáto zmluva musí mať náležitosti upravené týmto zákonom. Zároveň je potrebné aplikovať aj ustanovenia Občianskeho zákonníka, a to §§ 52 a nasl., ktoré obsahujú úpravu spotrebiteľských zmlúv.

Ustanovenie § 53 Obč. zák. vychádza z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a oproti spotrebiteľovi so znalosťou ponúkaného tovaru a služieb, čo zodpovedná poctivému prístupu k podnikaniu. Citované

.zákonné ustanovenie vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je nutné zdôrazniť, že spotrebiteľ v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnú

terminológiu nemá možnosť, či už vôbec prečítať ale bo pochopiť ich obsah. Ochrana spotrebiteľa sa týka formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

Jednou z náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v čase podpisu zmluvy medzi účastníkmi konania boli údaje o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ročná úroková sadzba, výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, RPMN a priemerná hodnota RPMN ku dňu podpísania zmluvy.

Ide o údaje, ktoré majú napomôcť spotrebiteľovi zorientovať sa v množstve ponúk od rôznych inštitúcií poskytujúcich úvery a porovnať si cenu toho ktorého úveru.

V zmluve o revolvingovom úvere chýba údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, výška, počet a termíny splatnosti istiny, úrokov a iných poplatkov - v zmluve je uvedený len údaj o výške mesačnej splátky vrátane úrokov bez špecifikácie koľko činí mesačná istina, úrok a iné poplatky (§ 4 ods. 2 písm. g/, j/ zákona č. 258/2001 Z.z.).

Absenciu týchto údajov zákon č. 258/2001 Z.z. sankcionuje tým, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, teda dlžník je povinný vrátiť veriteľovi iba sumu, ktorá mu bola poskytnutá.

Za takéhoto stavu súd dospel k záveru, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, teda žalovaná je povinná zaplatiť iba sumu, ktorú si požičala.

Z predložených listinných dôkazov (platobná história čl. 8 spisu) vyplýva, že žalovanej bola poskytnutá čiastka vrátane revolvingov v sume 2 481,11 eur, avšak vyplatená jej bola suma 2 225,49 eur. (napriek výzve súdu žalobca tento rozpor neozrejmil). Z platobnej histórii ďalej vyplýva, že žalovaná uhradili spolu sumu 4 766,79 eur. Na základe uvedeného potom súd ustálil, že žalovaná uhradila žalobcovi viac ako jej bolo poskytnuté, keďže súd vyššie konštatoval, že úver poskytnutý žalovanej považuje za bezúročný a bez poplatkov, preto súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

Dôvodom aby predmetný úver bol bez úrokov a bez poplatkov je aj skutočnosť, že vzhľadom na súdom zistené rozpätie priemerných úrokových mier v čase uzatvorenia úverovej zmluvy (do 14 % p.a.), žalobcom poskytnutá ročná úroková sadzba 68,81 % je jednoznačný úžernický úmysel veriteľa a ako taká nemôže požívať súdnu ochranu a je nutné ju hodnotiť ako neprijateľnú, odporujúcu dobrým mravom, takéto prevyšenie v danom prípade skoro 5 násobne je netolerovateľné zvlášť v spotrebiteľských zmluvách.

Neprimerane vysoké úroky dojednané pri zmluve o spotrebiteľskom úvere sú všeobecne považované za odporujúce uznávaným pravidlám správania sa mravným princípom spoločenského poriadku, a teda sú v rozpore s dobrými mravmi. Požiadavka na neprimerané zmluvné úroky môže za istých okolností v sebe obsahovať i skutkovú podstatu trestného činu úžery, kedy dohoda o neprimeraných úrokoch je neplatná pre rozpor so

.zákonom, alebo v iných prípadoch pre rozpor s dobrými mravmi. Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 Obč. zák. je úlohou súdu, aby podľa svojho uváženia v každom jednotlivom prípade vzhľadom na rozhodujúce

okolnosti starostlivo posúdil, či konanie účastníka občianskoprávneho vzťahu je v súlade alebo v rozpore s dobrými mravmi.

Pri dojednávaní úrokov zo spotrebiteľského úveru koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje od dlžníka (spotrebiteľa) primeraný úrok, teda primeranú odmenu za užívanie poskytnutej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky má „zhodnotiť“ obvyklým spôsobom. Nezodpovedá všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby veriteľ poskytoval úvery za neprimerané až úžernícke úroky. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom, je taká výška úrokov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaní obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám, uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov. Úrok 5 násobne vyšší podstatne prevyšuje obvyklú odplatu na finančných trhoch.

Judikatúra súdov nikde nespochybnila, že neprimerané úroky nie sú v rozpore s pravidlami správania sa, ktoré sú v spoločnosti v prevažnej miere uznávané a predstavujú fundamentálny hodnotový poriadok (napr. rozhodnutie NS SR sp. zn. 1 MCdo 1/09 z 31.07.2009, NS SR sp. zn. 5Cdo 26/2011 z 26.04.2012, KS Prešov sp. zn. 3 Co 67/2012 z 24.10.2012).

Podľa právneho názoru vysloveného KS Prešov sp. zn. 6Co/138/2012 z 07.05.2013 cena plnenia (vrátané úrokov) nie je vyňatá zo súdnej kontroly jej primeranosti a ani kontroly podľa generálnej klauzuly (§ 53 ods. 1 Obč. zák.) s odkazom na rozsudok súdneho dovar C 484/08-Caja de Ahorros y Monte de Piedad de Madrid proti Asociación de Usuarios de Servicios Bancarios.

Dobré mravy sú pojmom, ktorý predstavuje nepísané právo (len dopĺňajú písané normy), ktorého hlavné zložky predstavujú všeobecné právne zásady a všeobecne uznávané normy morálky. V zmysle uvedeného sa aj na výšku odplaty za poskytovanie finančných prostriedkov je potrebné pozerieť (bez ohľadu na platnosť a nie len z hľadiska platnosti jej dojednaní v zmysle neskôr účinného zákonného ustanovenia § 53 ods. 6 Obč. zák.) aj z hľadiska toho, či takto dojednaná odplata v podobe úrokov z úveru neodporuje všeobecnej predstave primeranosti za zachovania základných zásad, na ktorých je občianske právo postavené, t.j. i na zachovaní zásady primeranosti. Neprimerane vysoký úrok je nepochybne v rozpore s dobrými mravmi. Pri posúdení primeranosti dojednanej výšky úroku treba predovšetkým porovnať dojednaný úrok s úrokovou mierou obvyklou z praxe obchodných bánk Slovenskej republiky v rozhodnom období. Úroková sadzba stanovená na 68,81 % ročne je ako neprimerane vysoká dozaista rozporná s dobrými mravmi a zásadami poctivého obchodného styku, nepožíva právnu ochranu.

Žalobcom poskytnutá úroková sadzba 68,81 % ročne podľa názoru súdu neobstojí pri posudzovaní súladu jej výšky so zákonným znením ustanovenia § 53 ods. 6 Obč. zák. účinného síce od 01.06.2010, ale ako príklad môže slúžiť. Taktiež takáto úroková sadzba neobstojí ani s poukazom na znenie ustanovenia § 1 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 238/2008

.Z.z., ktorým sa ustanovovala výška, ktorú nesmie prevýšiť odplata za poskytnutie úveru, a ktoré bolo zrušené k 11.6.2010.

V zmysle tohto nariadenia výška odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru, s výnimkou podľa odseku 2, nesmie prevýšiť sumu, ktorá zodpovedá dvojnásobku priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov pre príslušný typ spotrebiteľského úveru platnej ku dňu podpísania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zverejnenej podľa § 7a ods. 2 zákona, a súčasne nesmie prevýšiť sumu, ktorá zodpovedá štvornásobku hodnoty váženého priemeru

priemerných hodnôt ročnej percentuálnej miery nákladov a priemernej úrokovej miery za všetky typy spotrebiteľských úverov platnej ku dňu podpísania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zverejnenej podľa § 7a ods. 2 zákona.

Pričom súd poukazuje na skutočnosť že rozpor dojednaných úrokov zo zmluvy o revolvingovom úvere s dobrými mravmi nemožno zamieňať s tzv. RPMN všetkých finančných inštitúcií poskytujúcich úvery vedenou Ministerstvom financií SR. RPMN predstavuje „odplatu“ za prístup k úveru a jeho využívanie (sú

to všetky náklady, vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov, zahrnuté sú tu aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o úvere a to najmä poisťné. Cieľom RPMN je poskytnúť číselne porovnateľné vyjadrenie nákladov spotrebiteľa súvisiacich s úverom. Avšak úrokovú sadzbu úveru účtuje veriteľ, resp. stanovuje v súvislosti s výpočtom úrokových nákladov (ako dennú, mesačnú, ročnú)

Na dokreslenie neprimeranosti úrokovej sadzby súd poukazuje na skutočnosť, že žalobca vyplatil žalovanej sumu 2 225,48 eur, žalovaná už žalobcovi zaplatila sumu 4 766,79 eur a žalobca od nej ešte požaduje sumu 100,89 eur.

Na základe vyššie uvedeného súd, keďže súd považuje poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov a žalovaná z vyplatenej sumy 2 225,48 eur zaplatila žalobcovi už sumu 4 766,79 eur, teda uhradila viac ako jej bolo poskytnuté súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

V závere súd zdôrazňuje, že Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňala prísne obsahové náležitosti. Cieľom takejto právnej úpravy je ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka záväzkovo-právneho vzťahu zo spotrebiteľského úveru.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., teda podľa zásady úspechu tak, že priznal úspešnému účastníkovi - žalovanej, právo na náhradu trov konania od neúspešného účastníka žalobcu.

Žalovaná si však právo na náhradu trov konania neuplatnila a z obsahu spisu nevyplýva aby jej nejaké trovy vznikli, preto súd vyslovil, že žalovanej právo na náhradu trov konania nepriznáva.

Trovy konania patria aj vedľajším účastníkom vystupujúcemu na podporu žalovanej. Podľa právneho názoru Krajského súdu v Prešove, ktorý vyslovil v množstve iných obdobných vecí, trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka sú účelne.

Právny zástupca vedľajšieho účastníka v 1. rade si podaním doručeným súdu dňa 18.8.2014 uplatnil právo na náhradu trov právneho zastúpenia v sume 49,28 eur.

Súd vychádzal z hodnoty predmetu sporu 100,89 eur, podľa § 10 ods. 1 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov je odmena za jeden úkon právnej služby vo výške 16,60 eur, pričom súd je viazaný návrhom úspešného účastníka do takej miery, že nemôže priznať úspešnému účastníkovi viac alebo iné trovy, ako si výslovne uplatnil.

Odmena v takejto výške patrí za 2 úkony právnych služieb, a to:

- prevzatie a prípravu zastúpenia (§ 13a ods. 1 písm. a/),
- písomné podanie zo dňa 7.08.2014 (§ 13a ods. 1 písm. c/),

Celkovo patrí vedľajšiemu účastníkovi odmena jeho právneho zástupcu v sume 33,20 eur.

K tejto odmene sa pripočítava aj paušálna náhrada miestneho prepravného a miestnych telekomunikačných poplatkov, za 2 úkony vykonané v roku 2014 á 8,04 eur. Celkovo patrí vedľajšiemu účastníkovi paušálna náhrada jeho právneho zástupcu vo výške 16,08 eur.

V dôsledku toho na trovách právneho zastúpenia patrí vedľajšiemu účastníkovi v 1. rade sume 49,28 eur.

Trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia v sume 49,28 eur je žalobca povinný v zmysle § 149 ods. 1 O.s.p. zaplatiť na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Jozefa Kempa, advokátom AK so sídlom Nám. Josipa Andriča 1, 900 25 Chorvátsky Grob do 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

Trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia si uplatnil aj vedľajší účastník v 2. rade.

Účelnosť sa v zásade dá stotožniť s nevyhnutnosťou alebo právnou možnosťou vynaloženia trov spojených s ústavne zaručeným právom na právnu pomoc v zmysle vyššie uvedeného čl. 47 ods. 2 Ústavy SR a trovy právneho zastúpenia sa vo všeobecnosti za účelne vynaložené trovy považujú. Trovy potrebné na účelné vynaloženie alebo ochranu práva, sa však nemôžu posudzovať ako celok, a aj keď má účastník nárok na náhradu trov konania každý úkon alebo každé platenie trov treba posudzovať samostatne. Trovy vynaložené účastníkom konania v spore musia byť v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania. Ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatneného nároku alebo procesná ochrana proti takémuto tvrdenému nároku.

Účelnosť vstupu v poradní druhého vedľajšieho účastníka nebola daná, vedľajší účastník v 2. rade poukázal na totožné dôvody, pre ktoré žalobca nemá nárok na uplatnený nárok.

Súd opätovne zdôrazňuje s prihliadnutím na okolnosti konkrétneho prípadu a to najmä na tú skutočnosť, že vedľajší účastník v 2. rade vstúpil do konania ako v poradí druhá profesná organizácia na ochranu spotrebiteľa z vlastného podnetu, tak ako pred ním prvý vedľajší účastník súd má za to, že trovy právneho zastúpenia tohto vedľajšieho účastníka nie sú účelné.

Vzhľadom na uvedené súd vedľajšiemu účastníkovi v 2. rade náhradu trov konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia ako neúčelné nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva

do 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti rozhodnutiu

ktorého smeruje.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté

dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 O.s.p., skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,

d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ustanovenie § 205a ods. 1 O.s.p. sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2 O.s.p.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej

.moci (zákon č. 65/2001 Z. z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).